

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 98.958 van 20 september 2001
in de zaak A. 110.198/XII-3286.**

In zake : Joël DE LILLE,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat M. STORME,
 kantoor houdende te GENT,
 Coupure 5

tegen :

 de Scholengroep 22,
 die woonplaats kiest bij
 advocaten R. ROMBAUT en M. STOMMELS,
 kantoor houdende te ANTWERPEN,
 Justitiestraat 18.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Joël DE LILLE op 12 september 2001 heeft ingediend waarin bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing wordt gevorderd van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 23 augustus 2001 van de raad van bestuur van de scholengroep nr. 22, waarbij hij preventief wordt geschorst als vastbenoemd directeur van het Koninklijk Atheneum Gent;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 13 september 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 september 2001, om 10.30 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad G. VAN HAEGENDOREN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. STORME, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat M. STOMMELS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat de raad van bestuur van scholengroep nr. 22 “Pantha Rei” op 23 augustus 2001 beslist om verzoeker, “vast benoemd directeur KTA 1 Lindenlei m.i.v. de dag volgend op de dag van het ter Post aanbieden van de dienstbrief met de mededeling van deze beslissing preventief te schorsen”; dat deze beslissing aan verzoeker wordt meegedeeld met een op 30 augustus 2001 ter post aangetekend schrijven;

Overwegende dat luidens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, dat verzoeker in zijn verzoekschrift uiteenzet wat volgt :

“Verzoekende partij lijdt ongetwijfeld een moeilijk te herstellen nadeel indien de beslissing tot preventieve schorsing niet wordt geschorst.

De bestreden beslissing dreigt in de familiale, sociale en professionele kringen van verzoekende partij geïnterpreteerd te worden als het bewijs van een ernstige tekortkomingen en derhalve inbreuk te plegen op de eer en de goede naam van verzoekende partij (R.v.St., nr. 65.800, 3 april 1997, T.B.P., 1998, 62).

De preventieve schorsing veroorzaakt bij verzoekende partij daarenboven een ernstig moreel nadeel. Het nadeel vloeit niet voort uit het gedrag van verzoekende partij, maar uit de bestreden beslissing zelf. Het is vaste rechtspraak van de Raad van State dat een preventieve schorsing wegens haar tijdelijke en niet-tuchtrechtelijke aard in beginsel geen nadeel veroorzaakt dat niet naar behoren kan hersteld worden door een vernietigingsarrest. Het is uitzonderlijk anders om reden van de aangeklaagde onwettigheid of wanneer de bestreden beslissing kennelijk onwettig lijkt te zijn.

De tijdelijkheid van de preventieve schorsing, waarvan de duur in casu niet werd bepaald, kan maar een beletsel zijn voor een schorsing van uitvoering wanneer het bestuur er niet lichtvaardig mee omspringt. (o.a. R.v.St., nr. 44.257, 28 september 1993).

Uit de opgeworpen middelen blijkt dat er redelijke twijfel bestaat over het tuchtrechtelijk karakter van de bestreden beslissing. Verwerende partij heeft bij het nemen van de bestreden beslissing herhaaldelijk de geldende wetsbepalingen, de beginselen van behoorlijk bestuur en het algemene rechtsbeginsel van het recht op verdediging geschonden. Uit het geheel van feiten en middelen blijkt dat verwerende partij een kennelijk onwettige beslissing heeft getroffen en

bijzonder lichtzinnig te werk is gegaan. De kennelijke onwettigheid en de lichtzinnige manier waarop verwerende partij het tuchtrecht hanteert is bijzonder krenkend voor verzoekende partij die het einde van een vlekkeloze carrière nadert.

Omwille van deze omstandigheden dreigt de bestreden beslissing een bijzonder groot moreel nadeel te scheppen in hoofde van verzoekende partij hetwelk niet afdoende kan hersteld worden door een vernietiging van de bestreden beslissing. Enkel een schorsing van de bestreden beslissing kan onmiddellijk een einde maken aan de morele, familiale, sociale professionele nadelen die dreigen voort te vloeien uit de preventieve schorsing. Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is onder meer gelegen in het feit dat verzoekende partij in de ogen van collega directeurs, leerkrachten, leerlingen en ouders, in het bijzonder bij de aanvang van het schooljaar, gebrandmerkt dreigt te worden door de bestreden beslissing. Voor verzoekende partij, die kan terugkijken op een voorbeeldige carrière en getroffen wordt door een flagrant onbehoorlijke, onwettige en lichtzinnige beslissing, kan momenteel enkel de dringende schorsing een einde maken aan de ernstige krenking van de belangen van verzoekende partij.

Ook aan de voorwaarde van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel is voldaan”;

Overwegende dat een preventieve schorsing in het belang van het onderwijs of in het belang van de dienst, zoals bedoeld in artikel 59 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs, een ordemaatregel is die, vanwege haar uiteraard tijdelijke en niet-tuchtrechtelijke aard in beginsel geen nadeel kan veroorzaken dat niet naar behoren kan worden hersteld door een vernietigingsarrest; dat alzo in het bijzonder kan worden aangenomen dat de morele genoegdoening welke een met terugwerkende kracht geldende vernietiging van de bestreden beslissing verzoeker zou verschaffen, een volledig herstel zal meebrengen van het ingeroepen moreel nadeel;

Overwegende dat verzoeker betoogt dat het uitzonderlijk anders kan zijn om reden van de aard van de aangeklaagde onwettigheid of wanneer de bestreden beslissing kennelijk onwettig lijkt te zijn;

Overwegende dat verzoeker aanvoert dat het moreel nadeel in de concrete omstandigheden van de zaak als ernstiger en moeilijker te herstellen voorkomt, gezien zijn vlekkeloze staat van dienst als directeur; dat verzoeker vreest dat hij “gebrandmerkt dreigt te worden door de bestreden beslissing” in zijn “familiale, sociale en professionele kringen” en dat de bestreden beslissing ook voor hemzelf “bijzonder krenkend” is;

Overwegende dat, voor zover verzoeker of derden een preventieve schorsing die bewarend van aard is en geen oordeel inhoudt met betrekking tot het al dan niet bewezen zijn van klachten, ten onrechte als een bewijs van ernstige tekortkomingen zouden beschouwen, dit in beginsel geen nadeel is dat voortvloeit uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zelf; dat uit het administratief dossier bovendien blijkt dat verzoeker op dit ogenblik ook het voorwerp is van een tuchtprocedure en wellicht ook van een administratief onderzoek dat de verwerende partij over het beleid van verzoeker heeft aangevraagd bij de diensten van het Gemeenschapsonderwijs; dat bijgevolg het vermeende nadeel, mocht het al mede rechtstreeks volgen uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, hoe dan ook door een schorsing niet kan worden hersteld;

Overwegende dat verzoeker ten slotte ook geen annulatiemiddel aanwijst dat wegens zijn klaarblijkelijk kennelijke gegrondheid het nadeel als ernstiger en moeilijker te herstellen doet verschijnen dan het nadeel dat normaal uit een preventieve schorsing voortvloeit;

Overwegende dat niet voldaan is aan een van de voorwaarden die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden toegewezen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
twintig september 2001, door :

de HH.	G. VAN HAEGENDOREN,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	F. BONTINCK,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BONTINCK.

G. VAN HAEGENDOREN.